

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 571

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 august 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 294 din 8 iulie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal	1-3		creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003 8-9
Decizia nr. 295 din 8 iulie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată	3-6	302.	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 312 din 10 iulie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	6-7		— Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap privind aprobarea Criteriilor specifice Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap de acordare a statutului de utilitate publică persoanelor juridice de drept privat fără scop patrimonial 10-16
Decizia nr. 313 din 10 iulie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea		27.	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE
			— Ordin pentru aprobarea Regulamentului nr. 5/2003 privind oferta publică de valori mobiliare și alte instrumente financiare 16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 294

din 8 iulie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal

Nicolae Popa — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Constantin Doldur — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Lucian Stăngu — judecător

Ioan Vida — judecător
 Nicoleta Grigorescu — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal, excepție ridicată de Maria Daniela Silvia în Dosarul nr. 234/2002 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal răspunde Radu Constantinescu, personal și prin avocat Dan Constantinescu, lipsind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul prezent depune la dosar concluzii scrise și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece art. 248 din Codul penal nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, ținând cont de faptul că infracțiunea ce constituie obiectul prezentei excepții este o infracțiune de serviciu și nu o infracțiune împotriva patrimoniului.

Partea prezentă, Radu Constantinescu, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, fiind de acord cu concluziile depuse de apărătorul său.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, motivat de faptul că textul prevăzut de art. 248 din Codul penal nu face nici o distincție între tipul de proprietate, iar infracțiunea face parte din categoria celor de serviciu sau în legătură cu serviciul.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 234/2002, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de inculpata Maria Daniela Silvia, cercetată în dosarul cu numărul de mai sus pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor publice, neglijență în serviciu, fals material în înscrisuri oficiale și uz de fals, prevăzute și pedepsite de art. 248, art. 249 alin. 1, art. 288 alin. 2 și art. 291 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul criticat aduce atingere dreptului fundamental privind protecția proprietății private, care vizează ocrotirea acesteia în mod egal de lege și indiferent de titular. Astfel, partea finală a textului art. 248 din Codul penal, definind cel de-al doilea rezultat alternativ al conținutului infracțiunii ca o pagubă cauzată patrimoniului unei categorii de unități, nu face nici o distincție între proprietatea publică și cea privată, supunând aceleiași ocrotiri speciale atât partea din patrimoniu care constituie proprietate publică, cât și cea care constituie proprietate privată.

Incrimnarea diferențiată — evident mai gravă — a infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice și în situația în care rezultatul faptei îl constituie o pagubă în proprietatea privată încalcă dreptul fundamental consacrat de art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, constând în ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular.

Judecătoria Mangalia a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât autorul acesteia încearcă să obțină schimbarea încadrării juridice dintr-o infracțiune pedepsită mai aspru (art. 248 din Codul penal) într-o infracțiune mai blândă (art. 246 din Codul penal). În cauza de față nu interesele personale au fost afectate de modul de îndeplinire a atribuțiilor proprii de serviciu ale inculpatei, ci interesele publice, întrucât sunt angajate fondurile publice ale primăriei, iar inculpata are calitatea de funcționar public, angajat al unei instituții publice, poziție care impune o anumită conduită profesională și o exigență sporită în gestionarea banului public.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților

celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul a considerat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 248 din Codul penal, este o infracțiune de serviciu și nu una contra patrimoniului. Valoarea socială apărută, în principal, prin incriminarea și sancționarea abuzului în serviciu contra intereselor publice este bunul mers al activității persoanelor juridice de drept public, indicate în art. 145 din Codul penal.

Existența infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice este condiționată de producerea de către funcționarul public, respectiv de către un funcționar, fie a unei tulburări însemnate a bunului mers al unei unități la care se referă art. 145 din Codul penal, fie a unei pagube aduse persoanei juridice de drept public, respectiv persoanei juridice de drept privat.

Critica formulată de autoarea excepției în legătură cu distincția dintre proprietatea publică și cea privată nu prezintă interes pentru calificarea faptei săvârșite ca infracțiune prevăzută la art. 248 din Codul penal, întrucât infracțiunea există chiar dacă prin fapta săvârșită nu s-a produs o pagubă.

Avocatul Poporului a considerat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece tulburarea însemnată a bunului mers al unui organ sau al unei autorități publice, instituții publice ori altei persoane juridice de interes public sau producerea unei pagube patrimoniului acestora are, de regulă, consecințe sociale negative mai mari, fapt care justifică un regim sancționator mai sever.

Totodată, legiuitorul poate stabili o represiune diferită și pentru faptele prin care se produc pagube cu caracter patrimonial, fără a face distincție după cum bunurile în legătură cu care s-au produs pagubele aparțin statului sau altor subiecte.

Pe cale de consecință, sancționarea mai aspră a abuzului în serviciu contra intereselor publice constituie o opțiune de politică legislativă de competența exclusivă a Parlamentului, opțiune care nu poate fi cenzurată de Curtea Constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248 din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 248: „*Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei*

instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale contravin art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, al căror conținut este următorul:

— Art. 41 alin. (2) teza întâi: *„Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 248 din Codul penal face parte din titlul VI *„Infrațiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege“* cap. I *„Infrațiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul“* și incriminează fapta funcționarului public care în exercițiul atribuțiilor de serviciu, cu intenție, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă sau o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau instituții de stat ori al unei alte instituții care intră sub incidența dispozițiilor art. 145 din Codul penal.

Referirea la *producerea unei pagube* în patrimoniul subiectelor pasive ale infracțiunii nu are semnificația

înzeștrării acestei infracțiuni cu o dublă natură juridică, și anume cea de *infracțiune de serviciu* și cea de *infracțiune contra patrimoniului*, fapta rămânând, evident, o *infracțiune de serviciu sau în legătură cu serviciul*, ci descrie una dintre cele două urmări imediate alternative prevăzute de lege — prima fiind *„o tulburare însemnată a bunului mers“* al *organului, instituției sau unității* — pentru ca fapta să constituie infracțiune.

De altfel, chiar admitând că prin art. 248 din Codul penal se urmărește și apărarea proprietății, se constată că textul nu face nici o diferențiere între proprietatea publică și cea privată, așa cum fără temei se susține în motivarea excepției, abuzul *funcționarului public* pedepsindu-se la fel, indiferent dacă are ca urmare producerea unei pagube în patrimoniul public sau în proprietatea privată a unei unități dintre cele prevăzute de art. 145 din Codul penal.

În consecință, nu poate fi primită critica formulată în motivarea excepției de neconstituționalitate, în sensul că, prin conținutul său, art. 248 din Codul penal contravine principiului constituțional al ocrotirii egale a proprietății private, indiferent de titular.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2), al art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal, excepție ridicată de Maria Daniela Silvia în Dosarul nr. 234/2002 al Judecătorei Mangalia.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 295

din 8 iulie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală

și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de Victor Truță în Dosarul nr. 2.597/P/2002 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece, privitor la art. 189 din Codul de procedură penală, accesul la justiție nu înseamnă gratuitate, iar art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, nu limitează competența de examinare a constituționalității textelor contestate, ci introduce numai anumite condiții de admisibilitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 decembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.597/P/2002, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.**

Excepția a fost ridicată în dosarul de mai sus de partea vătămată Victor Truță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că art. 189 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale prevăzute de art. 1 alin. (3), art. 11, 15, 20, 24 și 51, iar prevederile art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, înfrâng dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție. În cererea adresată instanței de judecată Victor Truță nu și-a motivat excepția ridicată, limitându-se doar la enumerarea textelor din Legea fundamentală pe care se întemeiază. Ulterior, prin notele scrise depuse la dosar, a susținut că textele de lege criticate încalcă, pe lângă dispozițiile constituționale menționate, și prevederile art. 4, 16 și 21 din Constituție, precum și dispozițiile art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1—7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Astfel, în opinia autorului, dispozițiile art. 189 din Codul de procedură penală „nu prevăd obligativitatea motivării în concret și verificabil a cuantumului cheltuielilor judiciare la care este obligat justițiabilul”, ceea ce duce la imposibilitatea părții interesate de a formula o apărare adecvată împotriva cuantumului stabilit în mod „arbitrar și exagerat” de instanța de judecată, cu consecința directă a încălcării principiului egalității în drepturi și a încălcării dreptului la un proces echitabil.

Autorul excepției a precizat, de asemenea, că art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, încalcă dispozițiile constituționale privind competența Curții Constituționale, principiul egalității în drepturi, dreptul la apărare și celelalte dispoziții enumerate mai sus, întrucât, pentru aceeași excepție de neconstituționalitate invocată de același justițiabil sau de mai mulți justițiabili, instanțele de judecată se pronunță diferit cu privire la sesizarea Curții Constituționale.

Tribunalul Galați — Secția penală a opinat în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, stabilește acele situații în care instanțele se pot pronunța asupra excepțiilor de neconstituționalitate, putând să le respingă ca inadmisibile, inadmisibilitate ce rezultă din aceea că dispozițiile legale a căror constituționalitate se contestă nu au legătură cu soluționarea cauzei și că, atât timp cât acestea nu interesează cauza, nu se justifică sesizarea Curții, deoarece s-ar ajunge la o tergiversare a procesului.

Referitor la critica având ca obiect prevederile art. 189 din Codul de procedură penală, instanța a apreciat că prin dispoziția de obligare la plata cheltuielilor judiciare a părții care a determinat, în mod nejustificat, efectuarea acestor cheltuieli nu sunt încălcate dispozițiile constituționale invocate, întrucât Legea fundamentală permite oricărei persoane liberul acces la justiție pentru apărarea unui drept al său sau a unui interes legitim, dar, pe de altă parte, cetățenii nu beneficiază doar de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi, ci au și obligațiile prevăzute de acestea.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților

celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în virtutea art. 21 din Constituție, orice persoană se poate adresa în mod liber justiției pentru apărarea oricărui drept sau interes legitim. Constituția oferă suficiente garanții cu privire la egalitatea cetățenilor în fața legii, la asigurarea îndeplinirii întocmai și cu bună-credință a obligațiilor statului român referitoare la tratatele la care este parte, precum și la dreptul la apărare, garanții ce rezultă din prevederile art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (1) și ale art. 24 din Constituție.

Folosind exprimarea „interese legitime”, textul constituțional obligă justiția să ocrotească numai interesele întemeiate pe lege. Punerea în sarcina părții care nu și-a dovedit caracterul legitim al pretențiilor sale a cheltuielilor ocazionate de soluționarea cauzei nu poate fi apreciată, în consecință, ca o încălcare a dispozițiilor din tratatele la care România este parte.

Referitor la neconstituționalitatea art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, președintele Camerei Deputaților a opinat în sensul respingerii excepției ridicate, deoarece motivarea invocată în susținerea excepției de neconstituționalitate este nefondată și nu are legătură cu rezolvarea pricinii.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât cheltuielile judiciare ocazionate în procesul penal, avansate de stat, trebuie suportate de partea vinovată pentru provocarea acelor cheltuieli. Textul de lege criticat nu oprește partea interesată să apeleze la justiție și să se prevaleze de toate garanțiile procesuale specifice unei societăți democratice.

Cu privire la susținerea potrivit căreia art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, ar înfrânge prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, Guvernul arată că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, potrivit art. 125 alin. (3) și art. 128 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră neîndoielnică soluția ca pentru cheltuieli făcute de organele judiciare, în baza unei plângeri prealabile care s-a dovedit a fi neîntemeiată, să răspundă partea vătămată, în baza unei culpe procesuale.

În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, în raport cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Legea fundamentală, Avocatul Poporului consideră că atât Constituția, cât și Legea nr. 47/1992 recunosc instanțelor judecătorești numai dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate invocate în fața lor, nu și dreptul de a se pronunța asupra acestora. Împrejurarea că instanța de judecată poate să respingă excepția ca inadmisibilă, fără a mai sesiza Curtea Constituțională, nu constituie o substituție a instanței în competența Curții Constituționale, cu atât mai mult cu cât împotriva încheierii instanței partea interesată poate exercita căile de atac prevăzute de lege.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 189 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, al căror conținut este următorul:

— Art. 189 din Codul de procedură penală: „*Cheltuielile necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, retribuirea apărătorilor, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal se acoperă din sumele avansate de stat sau plătite de părți.*”;

— Art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată: „(1) *Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.*

(2) *Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată.*

(3) *Nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție sau prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.*

(4) *Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.*

(5) *Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.*

(6) *Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 11, 15, 20, 24, 51 și ale art. 144 lit. c) din Constituția României, al căror conținut este următorul:

— Art. 1 alin. (3): „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.*”;

— Art. 11: „(1) *Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*”;

— Art. 15: „(1) *Cetățenii beneficiază de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.*

(2) *Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.*”;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele pri-vitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*”;

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”;

— Art. 51: „*Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”;

— Art. 144 lit. c): „*Curtea Constituțională are următoarele atribuții: [...]*

c) hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor;”

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală, care reglementează modalitatea de acoperire a cheltuielilor judiciare, Curtea Constituțională constată că motivele invocate în susținerea acestei excepții sunt neîntemeiate. Din conținutul prevederilor constituționale citate de autorul excepției nu rezultă că justiția este un serviciu gratuit. Pe de altă parte, având în vedere datoria cetățenilor de a respecta legile, obligarea părților în procesul penal de a suporta cheltuielile de judecată — a inculpatului atunci când prin săvârșirea infracțiunii sau prin comportamentul său procesual a determinat acțiunea justiției și implicit efectuarea unor cheltuieli inerente judecării, a celorlalte părți atunci când sunt responsabile civilmente alături de inculpat sau când au formulat acuzații ori pretenții nejustificate — este legitimă, căci se întemeiază pe culpa acestora, adică pe lipsa lor de respect față de lege și de principiile dreptului.

Prin plata cheltuielilor judiciare în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală nu este împiedicat și nici restrâns accesul la justiție, deoarece, de regulă, sumele necesare sunt avansate de stat, iar în cazurile în care se solicită ca plata să o facă părțile chiar în cursul procesului — de exemplu în cazul unor expertize solicitate de părțile civile ori de părțile responsabile civilmente —, refuzul acestora nu împiedică desfășurarea procesului și nu înlătură obligarea organului judiciar de a soluționa cazul în mod concret, echitabil, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă. Potrivit dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 144 lit. c), Curtea Constituțională „*hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor*”. În aplicarea acestor dispoziții, art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, prevede: „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.*” Rezultă că în cadrul controlului constituționalității legilor, prevăzut de dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție, sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea declanșării controlului poate fi făcută numai pe calea ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, **cu condiția ca soluționarea cauzei să depindă de legea sau ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau dintr-o ordonanță criticată ca neconstituțională.**

Curtea constată că textul de lege criticat nu este determinant în judecarea și soluționarea cauzei. În această situație, potrivit art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de judecată, printr-o încheiere motivată, trebuia să respingă excepția ca inadmisibilă, fără a mai sesiza Curtea Constituțională. Această procedură nu determină încălcarea competenței Curții Constituționale de către instanța de judecată, așa cum fără temei susține

autorul excepției, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale. În consecință, sub acest aspect excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, prin Decizia nr. 316 din 19 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2), al art. 1 alin. (3), al art. 11, 15, 20, 24 și 51 din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 189 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Truță în Dosarul nr. 2.597/P/2002 al Tribunalului Galați — Secția penală.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 312

din 10 iulie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Argentina Ciobanu în Dosarul nr. 202/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal este prezentă autoarea excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Argentina Ciobanu solicită admiterea excepției, depunând în acest sens note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că textele ce fac obiectul excepției sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 202/2003, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Argentina Ciobanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că dispozițiile legale criticate încalcă art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece „nu prevăd în mod explicit repunerea în termenul de prescripție a dreptului la acțiune în anularea donației”.

În opinia autorului excepției ar trebui să se admită că: „a) intră sub incidența textului nu numai imobilele în privința cărora s-a obținut desființarea actului de donație înainte de intrarea în vigoare a legii, ci și imobilele în privința cărora desființarea actului se va realiza ulterior, după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001;

b) textul citat face referire nu numai la actele de donație care au fost sau care vor fi desființate pentru nulitate absolută, ci și la actele de donație care au fost sau care vor fi desființate pentru nulitate relativă.”

Autorul excepției consideră, de asemenea, că textul de lege criticat poate fi considerat constituțional numai în măsura în care este interpretat în sensul că sunt repute

în termenul de prescripție și persoanele îndreptățite să solicite anularea donației pentru cauză de nulitate relativă. În caz contrar, textul legal criticat ar încălca principiul egalității cetățenilor în fața legii, deoarece ar institui un tratament discriminatoriu pentru cetățeni aflați într-o situație identică.

Instanța de judecată consideră că excepția este neîntețmeiată întrucât textul de lege criticat nu contravine Legii fundamentale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că textul care face obiectul excepției este constituțional, arătând că motivele de neconstituționalitate a textelor legale criticate nu țin de constituționalitatea acestora, ci de corecta lor interpretare și aplicare.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată, de asemenea, că, de fapt, autorul excepției nu invocă o problemă de constituționalitate a legii, ci de interpretare și aplicare a prevederilor acesteia.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat nu încălcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Se arată că „această critică conform căreia se creează o inegalitate între persoana care poate cere și obține o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, prin care să se constate nulitatea absolută a unei donații și după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001, și persoana care nu mai poate solicita anularea unei donații datorită împlinirii termenului de prescripție nu poate fi primită, pentru motivul că, potrivit Codului civil, aceste două persoane nu au aceleași drepturi“. Diferența de teme juridic nu poate fi considerată inegalitate, ea având scopul să ofere o protecție mai mare persoanei căreia i s-a încălcat grav un drept al său.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Argentina Ciobanu în Dosarul nr. 202/2003 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția are ca obiect dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, a căror redactare este următoarea:

— Art. 2 alin. (1) lit. c): „(1) În sensul prezentei legi, prin imobile preluate în mod abuziv se înțelege:

[...]

c) imobilele donate statului sau altor persoane juridice în baza unor acte normative speciale adoptate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și alte imobile donate statului, dacă s-a admis acțiunea în anulare sau în constatarea nulității donației printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, urmând a fi respinsă.

Autorul excepției solicită ca instanța de contencios constituțional să constate neconstituționalitatea textului legal criticat, pe motiv că acest text nu prevede în mod explicit repunerea în termenul de prescripție a dreptului la acțiunea în anularea donației. De asemenea, acesta solicită interpretarea într-un anumit sens a textului criticat pentru a nu fi contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională „se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției“.

Astfel, controlul exercitat de Curtea Constituțională nu poate privi omisiuni de reglementare; în caz contrar, instanța de control constituțional și-ar aroga dreptul de a completa prevederi legale în vigoare, ceea ce este inadmisibil, având semnificația unei ingerințe în atribuțiile Parlamentului, care, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea fundamentală, este unica autoritate legiuitoare a țării.

De asemenea, nu poate fi reținută nici cererea potrivit căreia Curtea Constituțională ar trebui să constate că textul legal criticat este neconstituțional dacă este interpretat într-un anumit sens, care ar contraveni art. 16 alin. (1) din Constituție.

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților, precum și modul de interpretare și de aplicare a legii sunt de competența instanțelor de judecată. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 313

din 10 iulie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127
din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare,
aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, excepție ridicată de reprezentantul Societății Comerciale „Medicohandel” — S.R.L. în Dosarul nr. 336/2003 al Judecătoriei Petroșani.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Viorel Muntean, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul prezent solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând că art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 condiționează dreptul de a proceda la contestația la executare de depunerea unei cauțiuni, situație care îngreuește liberul acces la justiție. De asemenea, prin textul contestat se aduce atingere art. 41 alin. (2) din Constituție, întrucât s-a instituit obligația depunerii cauțiunii doar pentru persoanele juridice, iar persoanele fizice sunt exceptate de la această obligație.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale contestate au mai format anterior obiectul controlului de constituționalitate, când, prin Decizia nr. 229 din 3 iunie 2003, Curtea Constituțională a respins ca nefondată o critică similară. Până în prezent nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 336/2003, **Judecătoria Petroșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare.**

Excepția a fost ridicată de reprezentantul Societății Comerciale „Medicohandel” — S.R.L. în dosarul de mai sus, având drept obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile art. 21 și art. 41 alin. (2) din Constituția României.

Judecătoria Petroșani a apreciat că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece instituirea unei

cauțiuni de 20% din suma datorată este de natură să înlăture liberul acces la justiție, care presupune posibilitatea oricărei persoane de a uza de mijloacele procedurale prin care aceasta se înlăturează.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul criticat nu aduce atingere art. 21 din Constituție, în condițiile în care cei interesați pot face contestație la executarea silită la judecătoria în a cărei rază teritorială se află organul de executare. Legiuitorul nu a exclus dreptul debitorului de a se adresa justiției, ci a instituit cuantumul unei cauțiuni pentru a se putea proceda la soluționarea cererii, fapt care nu reprezintă însă o îngrijire a accesului liber la justiție.

De asemenea, colectarea creanțelor bugetare sau a creanțelor debitorului se circumscrie interesului public pentru constituirea veniturilor statului, iar afirmația autorului excepției cu privire la încălcarea art. 41 alin. (2) din Constituție este neîntemeiată, având în vedere că, potrivit art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală, se garantează dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, iar „*Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”.

Guvernul a apreciat că instituirea în textul contestat a cauțiunii în cuantum de 20% din valoarea sumei datorate nu aduce atingere principiului constituțional al liberului acces la justiție, ci constituie o garanție în vederea evitării abuzurilor de drept și a exercitării contestației la executare cu rea-credință, situații ce pot duce la tergiversarea soluționării cauzelor și, implicit, la amânarea realizării creanțelor bugetare.

Referitor la critica neconstituționalității dispozițiilor legale menționate în raport cu prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, Guvernul consideră că prin art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 nu este afectat principiul ocrotirii proprietății private indiferent de titular.

Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece condiționarea formulării contestației la executare de depunerea unei cauțiuni constituie o garanție a desfășurării cu celeritate a procedurii de executare și, deopotrivă, un impediment în exercitarea abuzivă a acțiunii, în scopul tergiversării nejustificate a acesteia.

Critica de neconstituționalitate prin raportare la art. 41 alin. (2) din Constituție se analizează în corelație cu dispozițiile art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, texte din care rezultă că proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, în condițiile în care acesta se comportă ca un adevărat proprietar și nu încalcă obligația fundamentală de a contribui prin impozite și taxe

la cheltuielile publice. Instituirea unui regim juridic derogatoriu al soluționării contestației la executare, în cazul creanțelor bugetare, dă consistență obligației statului, prevăzută de art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 26 martie 2003, care au următorul conținut:

— Art. 127: „(1) *Contestația la executare se face cu condiția depunerii numai de către persoanele juridice a unei cauțiuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a trezoreriei statului.*

(2) *Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului, fără de care aceasta nu va putea fi înregistrată.*

(3) *Verificarea cuantumului cauțiunii se va efectua de judecătorul de serviciu la data înregistrării cererii.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 21 și art. 41 alin. (2) din Constituție, al căror conținut este următorul:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), art. 145 alin. (2), art. 21 și al art. 41 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, excepție ridicată de reprezentantul Societății Comerciale „Medicohandel” — S.R.L. în Dosarul nr. 336/2003 al Judecătoriei Petroșani.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*”

— Art. 41 alin. (2): „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 reglementează procedura colectării creanțelor bugetare, care, în titlul V — „*Contestația la executarea silită*” —, stabilește condițiile concrete în care aceasta va putea fi executată.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate îngădesc accesul liber la justiție, Curtea constată că depunerea cauțiunii stabilite prin art. 127 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 are rolul de a frâna acțiunile dilatorii ale persoanelor juridice în cadrul procedurii de executare silită, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederile art. 21 din Constituție. Contestația la executare constituie prin ea însăși o cale de acces la justiție, iar condiționarea acesteia de plata unei cauțiuni constituie o măsură de asigurare a celerității procedurii și de descurajare a abuzului de drept, admisibilă și rezonabilă.

Nu poate fi primită nici critica întemeiată pe dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece condiționarea contestației la executare de depunerea unei cauțiuni nu afectează în vreun fel exercitarea dreptului de proprietate al testatorului.

De altfel, prin Decizia nr. 229 din 3 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 26 iunie 2003, Curtea Constituțională, în considerarea acestorași rațiuni, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea, dat fiind că nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

ORDIN

privind aprobarea Criteriilor specifice Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap de acordare a statutului de utilitate publică persoanelor juridice de drept privat fără scop patrimonial

Având în vedere prevederile art. 40¹ din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2003, văzând Referatul de aprobare al Biroului de integrare profesională și relații cu O.N.G.-urile nr. 2.022 din 18 iulie 2003, în temeiul art. 5 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/2003,

președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Criteriile specifice Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap de acordare a statutului de utilitate publică asociațiilor, fundațiilor sau federațiilor, conform anexei nr. 1.

(2) Se aprobă Lista documentelor solicitate asociațiilor, fundațiilor sau federațiilor în vederea recunoașterii ca fiind de utilitate publică, prevăzută în anexa nr. 2.

(3) Se aprobă modelul raportului de activitate a asociației, fundației sau federației care solicită acordarea statutului de utilitate publică, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 2. — (1) Biroul de integrare profesională și relații cu O.N.G.-urile examinează, în termen de cel mult 60 de zile de la primirea cererii, documentația prezentată de asociații, fundații sau federații, iar în situația în care constată

îndeplinirea criteriilor și condițiilor prevăzute de lege, întocmește împreună cu Biroul juridic proiectul de hotărâre a Guvernului privind recunoașterea ca fiind de utilitate publică, pe care îl prezintă în vederea însușirii președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

(2) În cazul în care se constată neîndeplinirea condițiilor legale, Biroul de integrare profesională și relații cu O.N.G.-urile transmite persoanelor juridice solicitante un răspuns motivat, în termenul prevăzut la alin. (1).

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap,
Constantin Stoenescu

București, 18 iulie 2003.
Nr. 302.

ANEXA Nr. 1

CRITERII SPECIFICE

de acordare a statutului de utilitate publică asociațiilor, fundațiilor sau federațiilor care desfășoară activități în sfera de competență a Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap

Criterii specifice de acordare a statutului de utilitate publică:

a) activitatea acesteia se desfășoară în interes general sau comunitar, după caz:

1	2	3
Criterii	Documentele care se analizează	Îndeplinirea criteriului (se notează da/nu)
1. Activitatea de interes public general și/sau comunitar se desfășoară în sfera de competență a Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, conform Strategiei naționale privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2002, și Planului național de acțiune pentru 2003—2006.	Statutul, actul constitutiv, regulamentul intern de funcționare, pct. 2 din raportul de activitate	
2. În obiectul de activitate, activitățile de interes public general și/sau comunitar care se desfășoară în sfera de competență a Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap sunt preponderente în raport cu activitățile în interes personal nepatrimonial al asociațiilor și fundațiilor.	Idem	

1	2	3
3. Nu desfășoară activități angajate politic în mod partizan, inclusiv acela de sprijinire sau promovare a unor partide ori alianțe politice sau electorale, candidați în alegeri ori persoane care ocupă funcții de demnitate publică.	Idem	
4. Durata de funcționare, conform statutului, permite desfășurarea pe durată nedeterminată a unor activități de interes general și/sau comunitar.	Statutul, actul constitutiv	

b) funcționează de cel puțin 3 ani și a realizat o parte din obiectivele stabilite:

1	2	3	4	5
Criterii	Indicatori de realizare ai criteriului	Documentele care se analizează	Realizarea indicatorului (se notează da/nu)	Îndeplinirea criteriului (se notează da/nu)
1. Asociația sau fundația face dovada bunei desfășurări a activității organelor de conducere, administrare și control, în conformitate cu prevederile statutare și cu regulamentul intern de funcționare.	a) Definirea clară a organelor de conducere, administrare și control	Statutul, organigrama, pct. 3.1 din raportul de activitate		
	b) Existența rapoartelor, proceselor-verbale, care atestă funcționarea organelor de conducere, administrare și control	Pct. 3.2 din raportul de activitate, copii de pe documente		
	c) În statut sau în regulamentul intern de funcționare există prevederi referitoare la soluționarea conflictelor de interes apărute în activitatea asociației/fundației.	Statutul, regulamentul intern de funcționare		
	d) Ponderea personalului calificat angajat cu caracter permanent	Pct. 3.1, 3.3 din raportul de activitate		
2. Asociația sau fundația face dovada funcționării în conformitate cu legislația în vigoare.	a) Depunerea formularelor situațiilor financiare anuale la administrația financiară din raza teritorială în care asociația sau fundația își are sediul	Copii de pe formularele situațiilor financiare anuale depuse		
	b) Plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare datorate creditorilor bugetari	Certificate constatatoare privind îndeplinirea obligațiilor exigibile de plată a impozitelor și taxelor către stat, inclusiv a celor locale, precum și a contribuțiilor pentru asigurările sociale de stat, asigurările sociale de sănătate, asigurările de șomaj		
	c) Personalul este încadrat în conformitate cu legislația în vigoare.	Pct. 3.3 din raportul de activitate și certificate constatatoare privind îndeplinirea obligațiilor exigibile de plată a impozitelor și taxelor către stat, inclusiv a celor locale, precum și a contribuțiilor pentru asigurările sociale de stat, asigurările sociale de sănătate, asigurările de șomaj		

1	2	3	4	5
	d) Are autorizațiile necesare în vederea desfășurării activităților statutare.	Autorizațiile administrative conforme cu legislația în vigoare și/sau acordurile necesare desfășurării activităților, copii de pe documente		
3. Asociația sau fundația dispune de resurse financiare, materiale și umane adecvate funcționării organizației.	a) Dispune de un sediu adecvat și de dotări destinate în exclusivitate realizării activităților de interes general și/sau comunitar.	Pct. 1 din raportul de activitate, copie de pe document		
	b) A dezvoltat în teritoriu filiale sau puncte de lucru adecvate realizării de activități de interes general ori comunitar (în cazul asociațiilor și fundațiilor care desfășoară activități de interes general).	Pct. 3.7 și Fișa activităților din raportul de activitate		
	c) Resursele financiare de care dispune permit realizarea activităților de interes general și/sau comunitar.	Pct. 4 din raportul de activitate, copii de pe documentele contabile		
	d) Personalul are pregătire profesională și experiență în domeniul de activitate.	Pct. 3.3, 3.4 din raportul de activitate		
4. Asociația, fundația sau federația face dovada unei bune comunicări și colaborări cu cetățenii, beneficiarii serviciilor, alte organizații neguvernamentale și instituții publice.	a) Utilizează un mijloc constant de informare referitor la serviciile și activitățile derulate.	Fișa activităților din raportul de activitate		
	b) Parteneriat cu alte organizații neguvernamentale, instituții publice etc. în vederea dezvoltării de activități comune și/sau finanțării acestor activități	Documente care atestă parteneriatul cu alte asociații, fundații, instituții publice etc. și pct. 3.6 din raportul de activitate		
5. Obiectivele de interes general și/sau comunitar realizate au fost semnificative în raport cu obiectivele de aceeași natură stabilite prin actul constitutiv sau statut.	A realizat mai mult de jumătate din numărul obiectivelor de interes general și/sau comunitar stabilite prin actul constitutiv sau statut.	Pct. 2, 3.5 și Fișa activităților din raportul de activitate		
6. Activitățile de interes general și/sau comunitar realizate sunt de utilitate publică, respectiv scopurile vizate sunt benefice.	În domenii de interes general și/sau comunitar, activitățile desfășurate au condus la rezultate reale și benefice pentru comunitate, grupul de persoane.	Fișa activităților din raportul de activitate		

c) a desfășurat activitate anterioară semnificativă, prin derularea unor programe ori proiecte specifice scopului său, însoțite de situațiile financiare anuale și bugetele de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani anteriori datei depunerii cererii privind recunoașterea statutului de utilitate publică:

1	2	3	4	5
Criterii	Indicatori de realizare ai criteriului	Documentele care se analizează	Realizarea indicatorului (se notează da/nu)	Îndeplinirea criteriului (se notează da/nu)
1. Activitățile desfășurate anterior au fost adecvate îndeplinirii obiectivelor statutare.	Activitățile desfășurate au condus la îndeplinirea obiectivelor de interes general și/sau comunitar prevăzute în statut.	Statutul, pct. 2 și Fișa activităților din raportul de activitate		
2. Dezvoltă programe, proiecte specifice.	a) Dezvoltă și îmbogățește, prin proiecte specifice, activitățile de interes general și/sau comunitar, serviciile acordate, în funcție de evaluarea periodică a acestora.	Pct. 3.5 și Fișa activităților din raportul de activitate		

1	2	3	4	5
	b) Numărul de beneficiari ai aceluiași serviciu nu s-a diminuat cu mai mult de 10% față de anul precedent.	Pct. 3.3 și Fișa activităților din raportul de activitate		
3. Sustenabilitatea activităților, serviciilor, din punct de vedere tehnic, patrimonial, al grupului de beneficiari	a) Utilizează resurse umane adecvate activităților desfășurate: — personal calificat în specialitate; — personal angajat cu normă întreagă; — dezvoltă politici de formare și dezvoltare a personalului și a voluntarilor.	Pct. 3.3 și Fișa activităților din raportul de activitate		
	b) Utilizează metodologii de lucru adecvate serviciilor oferite: tehnici, metode, instrumente de evaluare, respectarea legislației.	Fișa activităților din raportul de activitate		
	c) Are capacitatea de autofinanțare a serviciilor dezvoltate de cel puțin 10% din costul total al acestora.	Pct. 4 și Fișa activităților din raportul de activitate		
	d) Are capacitatea de a atrage mai multe surse de finanțare.	Pct. 4 și Fișa activităților din raportul de activitate		
	e) Dispune de dotările materiale adecvate desfășurării serviciilor.	Pct. 4 și Fișa activităților din raportul de activitate		
	f) Serviciile oferite se desfășoară cu consimțământul beneficiarilor și, după caz, cu aportul beneficiarilor în realizarea acestora.	Fișa activităților din raportul de activitate		
	g) Serviciile oferite se desfășoară cu acordul și, după caz, cu aportul comunității locale.	Fișa activităților din raportul de activitate		
	h) Există rezultate ale serviciilor.	Fișa activităților din raportul de activitate		
4. Situațiile financiare anuale și bugetele de venituri și cheltuieli reflectă desfășurarea activităților de interes general sau comunitar.	a) Concordanța între prevederile bugetului de venituri și cheltuieli și datele reflectate în situațiile financiare anuale	Pct. 4 din raportul de activitate, bugetul de venituri și cheltuieli și situațiile financiare anuale		
	b) Cheltuieli adecvate activităților desfășurate	Pct. 4 și Fișa activităților din raportul de activitate, bugetul de venituri și cheltuieli și situațiile financiare anuale		
	c) Cheltuieli în concordanță cu veniturile obținute	Pct. 4 din raportul de activitate, bugetul de venituri și cheltuieli și situațiile financiare anuale		

d) valoarea activului patrimonial pe fiecare din cei 3 ani anteriori este cel puțin egală cu valoarea patrimoniului inițial:

1	2	3	4	5
1	2	3	4	5
	Valoarea activului patrimonial pe fiecare din cei 3 ani anteriori nu a scăzut sub valoarea patrimoniului inițial.	Pct. 4 din raportul de activitate, bugetul de venituri și cheltuieli și situațiile financiare anuale		Îndeplinirea indicatorului

LISTA DOCUMENTELOR

solicitate asociațiilor, fundațiilor sau federațiilor în vederea recunoașterii ca fiind de utilitate publică

1. Raportul de activitate pe ultimii 3 ani, în conformitate cu modelul prezentat, obligatoriu în două exemplare dactilografiate
2. Actul constitutiv, statutul și, după caz, actele adiționale la acestea
3. Dovada dobândirii personalității juridice și, după caz, a înregistrării modificărilor actului constitutiv și/sau statutului în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor
4. Dovada privind bonitatea asociației, a fundației sau a federației, emisă de banca la care are deschis contul
5. Ultimul extras de cont bancar
6. Dovada privind situația juridică a sediului asociației, al fundației sau al federației și a sediului ori sediilor unde se desfășoară activitățile pentru care solicită recunoașterea
7. Situațiile financiare anuale depuse la administrația financiară pe ultimii 3 ani
8. Bugetele de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani, aprobate de organul de conducere
9. Certificate constatatoare privind îndeplinirea obligațiilor exigibile de plată a impozitelor și taxelor către stat, inclusiv a celor locale, precum și a contribuțiilor pentru asigurările sociale de stat, asigurările sociale de sănătate, asigurările de șomaj (formulare-tip eliberate de autoritățile competente)
10. Autorizațiile administrative conforme cu legislația în vigoare și/sau acordurile necesare desfășurării activităților

11. Regulamentul intern de funcționare
  12. Organigrama asociației, fundației sau federației
  13. Raportul comisiei de cenzori, pe ultimii 3 ani
  14. Documente care atestă parteneriatul cu alte asociații, fundații, instituții publice
  15. Numele și adresa persoanelor fizice, respectiv denumirea și sediul persoanelor juridice cu care asociația sau fundația colaborează în mod frecvent în vederea realizării obiectului său de activitate pentru care solicită recunoașterea
  16. Declarație pe proprie răspundere a președintelui, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, privind veridicitatea informațiilor cuprinse în raport, a faptului că organizația nu a desfășurat activități ilicite sau contrare ordinii publice ori bunelor moravuri și nu are sume neachitate la scadență către persoane fizice sau juridice
  17. În cazul federațiilor care solicită recunoașterea ca fiind de utilitate publică, dovada că cel puțin două treimi din numărul asociațiilor și fundațiilor care le alcătuiesc sunt de utilitate publică
- NOTĂ:
Documentele de la pct. 1, 9 și 16 se solicită în original.
Documentele de la pct. 2—8, 10—15 și 17 se solicită în copie.

RAPORT DE ACTIVITATE PE ULTIMII 3 ANI

a asociației, fundației sau federației care solicită acordarea statutului de utilitate publică

1. Date privind asociația/fundația/federația

Denumirea asociației/fundației/federației:

Denumirea abreviată (dacă este cazul):

Tipul de organizație: (asociație/fundație/federație)

Sediul: adresa:

tel./fax:

e-mail:

situația juridică:

suprafața totală (m²):

numărul de încăperi:

Dobândirea personalității juridice:

— în temeiul Legii nr. 21/1924:

• nr. dosarului la dobândirea personalității juridice:

• sentința civilă de dobândire a personalității juridice:

• sentințe civile care autorizează modificările actului constitutiv și/sau statutul:

— nr.:

— eliberată de:

— data:

— în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 26/2000:

• certificate de înscriere în Registrul asociațiilor și

fundațiilor: — nr.:

— data:

Codul fiscal nr. .... anul ....., eliberat de .....

Cont bancar nr. .... deschis la banca .....,

adresa băncii .....

Numele persoanei/persoanelor cu drept de semnătură:

Persoane fizice/juridice

— membrii asociației

la constituire:

— fondator/fondatori

2. Obiectivul de activitate prevăzut în statut

Scop: (se definește în conformitate cu art. .... din statut)

Obiectivele stabilite în statut:

— de interes general (dezvoltare socială, asistență socială specială pentru persoanele cu handicap, sprijinul persoanelor cu handicap);

— de interes comunitar, respectiv în interesul public al unei comunități și/sau al unor grupuri de persoane fizice ori juridice care urmăresc un obiectiv comun sau au aceeași opinii, aceeași cultură, orientare religioasă, socială, profesională și altele.

Activități de interes general sau comunitar prevăzute în statut	În conformitate cu art. ...	Grupul țintă

3. Date privind organizarea și funcționarea

3.1. Organizarea asociației/fundației/federației:

— organe de conducere (numele, prenumele, adresa, profesia, alese/numite):

— organe de administrare (numele, prenumele, adresa, profesia, alese/numite):

— organe de control (numele, prenumele, adresa, profesia, alese/numite):

3.2. Informații privind funcționarea asociației/fundației/federației (pe ultimii 3 ani):

— activitatea organelor de conducere:

— nr. ședințe în conformitate cu procesele-verbale nr./data .....

— alte documente (specificați)

— activitatea organelor de administrare:

— nr. ședințe în conformitate cu procesele-verbale nr./data .....

— alte documente (specificați)

17. Efectele benefice ale activității la nivelul comunității:
— modalitățile de informare a comunității privind activitățile și rezultatele acestora:
— alte comentarii privind activitatea desfășurată:

Numele persoanei desemnate pentru a oferi informații suplimentare:
Numele și prenumele președintelui asociației/fundației:
Data/semnătura/ștampila

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului nr. 5/2003 privind oferta publică de valori mobiliare și alte instrumente financiare

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1), (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, în baza dispozițiilor cap. 1 și 2 din cadrul titlului III și ale art. 182 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată și modificată prin Legea nr. 525/2002,

în temeiul hotărârilor Parlamentului României nr. 19/2001, 17/2002 și 31/2002,

în baza hotărârii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din ședința din data de 5 iunie 2003,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — La data prezentului ordin se aprobă Regulamentul nr. 5/2003 privind oferta publică de valori mobiliare și alte instrumente financiare, cuprins în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția emitenți din cadrul Direcției generale piață de capital și Secretariatul general vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 25 iunie 2003.
Nr. 27.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro